

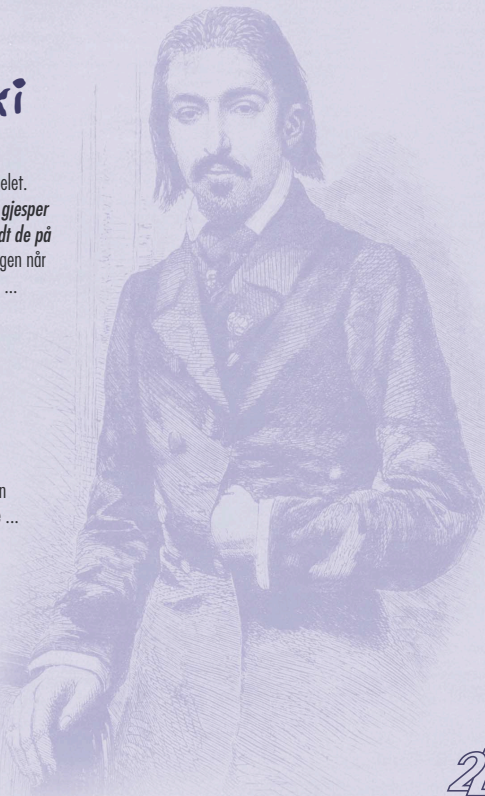
Henryk Wieniawski

Under en konsert i Den Gamle Logen i Christiania juni 1876 fremførte Henryk Wieniawski Griegs F-dursonate med Edvard Grieg selv ved flygelet. Etter konserten skrev Grieg til en venn: *Vanligvis sitter publikum og gjesper under mine konsertter, men under konserten med Wieniawski holdt de på å rive ned huset!* Vi håper at du opplever et glimt av denne stjerningen når Piotr Janowski i denne innspillingen tolker Wieniawskis eget repertoar ...

During a recital in Christiania in June 1876 Henryk Wieniawski performed Grieg's Sonata in F with Edvard Grieg himself playing the piano part. After the performance Grieg wrote to a friend: *During my concerts, the audience normally sits around yawning and snoring, but yesterday, when I played with Mr. Wieniawski, everybody seemingly wanted to tear down the house in ecstasy!* We hope that you will catch a fragment of the same atmosphere when Piotr Janowski in this recording interprets Wieniawski's own repertoire ...

- 1 Polonaise Brillante
- 2 Souvenir de Poznan
- 3 Kujawiak
- 4 Gigue
- 5 Sielanka
- 6 Piesn Polska
- 7 Obertas
- 8 Dudziarz
- 9 Rêverie
- 10 Le Carnaval Russe

Piotr Janowski violin
Wolfgang Plagge piano

2L

2L2 Made in Norway 20©01 Lindberg Lyd AS 7 041888 502623

2L

Wieniawski
vol. 1

Janowski / Plagge

Henryk Wieniawski

Piotr Janowski violin

Wolfgang Plagge piano

Henryk Wieniawski 1835-80

Complete works for violin [Vol. 1]: Piotr Janowski violin • Wolfgang Plagge piano

1	Polonaise Brillante A major, op. 21 (©1870)	8:48
2	Souvenir de Poznan Mazurek in d minor, op. 3 (©1854 Kalish)	4:28
3	Kujawiak a minor (without opus no.) (©1853 Lipsk, Kistner)	3:34
4	Gigue e minor, op. 23 (published posthumously)	3:19
5	Sielanka ("La Champêtre") Mazourka de Salon, op. 12 no. 1 (©1853 Lipsk)	4:46
6	Piesn Polska ("Chanson Polonaise") Mazourka de Salon, op. 12 no. 2 (©1853 Lipsk)	4:36
7	Obertas Mazourka caractéristique, op. 19 no. 1 (©1860 Schott, Mainz)	2:29
8	Dudziarz ("Le Ménetrier") Mazourka caractéristique, op. 19 no. 2 (©1860 Schott, Mainz)	3:49
9	Rêverie f sharp minor (without opus no.) (© posth.1885 Lipsk, Rachter)	7:00
10	Le Carnaval Russe Improvisations et Variations humoresques, op. 11 (©1853 Lipsk, Kistner)	8:49

Henryk Wieniawski ble født 10. juli 1835 i Lublin i Polen, og fikk sin første musikkundervisning av sin mor Regina, som selv var en betydelig pianist. Moren har meget av æren for at den unge Henryk utviklet seg til et musikalsk vidunderbarn, og bare 8 år gammel slopp inn som fiolinstudent ved Paris-konservatoriet, der han avsluttet studiene på rekordtid med gullmedalje. Han ble i Paris ennå en tid etter studiene for å perfektionere seg som musiker, og fikk som 13-åring her møte to av epokens mest betydelige polske emigranter; dikteren Adam Mickiewicz og musikeren Fryderyk Chopin. Dette møtet fikk stor betydning for Wieniawski, og hans første seriøse komposisjonsforsøk stammer fra denne tiden.

I Paris fikk Henryk også etter hvert selskap av sin to år yngre bror Josef, en begavet pianist som sin mor. De to guttene forble tilknyttet Paris-konservatoriet som komposisjonsstudenter til 1850, og deretter la de ut på sine første store konsertturneer. Wieniawskiduoen ble etter hvert et begrep i hele Europa og de møtte på sin vei mange av tidens store kulturelle skikkelser. Deres konserter bestod av standardlitteratur, egne komposisjoner og komposisjoner de hadde skrevet sammen (!). Mange av Henryk Wieniawskis mest berømte komposisjoner stammer fra denne tiden — de første av hans raffinerte og besnærende Mazurka'er ble skrevet mellom 1853 og 1854, altså av en komponist som ennå ikke hadde fylt 20 år!

Den russiske komponisten Anton Rubinstein så det fantastiske potensialet i den unge polske fiolintrollmannen og ville gjerne ha ham til Russland. Rubinstein gjorde det derfor mulig for Wieniawski å virke som solist ved hoffteatrene i St. Petersburg i perioden fra 1860 til 1872, en periode som musikalsk skulle bli meget fruktbar for dem begge: Wieniawski ble nemlig også engasjert som dosent ved Rubinsteins musikkakademi og kom på den måten til å sette et avgjørende og varig preg på hele den russiske fiolinskolen.

Og uopphørlig var Wieniawski på turne — han reiste omkring hele våren og sommeren og underviste om vinteren. Reisene brakte ham også stadig

i kontakt med statsoverhoder og siseteten i Europa, og en rekke av hans komposisjoner fra denne perioden er tillegnet statsledere og avrighetspersoner.

Som en av tidens store utøvere på sitt instrument kom han også stadig i kontakt med ledende kulturpersonligheter, og pleide nær omgang med fremtredende kolleger som Henri Vieuxtemps, Stanislaw Moniuszko og Karol Lipinski. (Under en konsert i Den Gamle Logen i Christiania juni 1876 fremførte han Griegs F-dursonate med Edvard Grieg selv ved flygelet. Etter konserten skrev Grieg til en venn: "Vanligvis sitter publikum og gjesper under mine konserter, men under konserten med Wieniawski holdt de på å rive ned huset!")

Da kontrakten med St. Petersburg utløp i 1872, la han ut på en toårig USA-turne, og etter hjemkomsten til Europa tok han i mot fiolinprofessoratet ved Brusel-konservatoriet. Amerikaoppholdet hadde svekket helsen hans betydelig, men han fortsatte i samme morderiske tempo med konserter, turneer, undervisning og komponering.

Under nok en turne i Russland får Henryk Wieniawski hjerteproblemer i Moskva og dør 31. mars 1880, ikke fullt 45 år gammel.

Wieniawski komponerte sine Mazurka'er (elegante, virtuose danser i 3/4-takt) mellom 1853 og 1860, og alle ble umiddelbart enormt populære. Dette skyldes både deres unektelig sterkt folkloristiske og til dels lett eksotiske preg, samtidig som de åpner for en storslagen og oppsiktsvekkende virtuositet på instrumentet. Mazurka'ene er karakterstykker; flere bærer dessuten programmatisk tittel som "Chanson Polonaise", "La Champêtre" (landsbyjenta) eller "Le Ménetrier" (spillemannen), og har dermed også en konkret historie å fortelle.

“Le Carnaval Russe” op. 11 ble tilegnet Tsar Nikolai I, og er et blendende eksempel på den 18-årige Wieniawski’s elegante og skarpe musikalske humor; et meget enkelt, nesten naivt lite tema kjøres gjennom et sett med halvsbrekkende variasjoner, uten at den underliggende enkelheten på noen måte rokkes ved. Resultatet er et vittig og en tanke ironisk stykke musikk – ganske sikkert ett av verkene Anton Rubinstein falt for!

Polonaise Brillante i A-dur op. 21 er et annet av Wieniawski’s storverker – dette er nok ett av de mest kjente, og mest spilte – virtuose verkene fra den romantiske fiolinlitteraturen. Verket har en staselig oppbygning der det både er rom for virtuositet, poesi og litt melankoli, men fremfor alt en himmelstormende musikalsk energi. På en av sine tallrike turneer traff Wieniawski Karl XV, konge av Sverige og Norge, og tilegnet ham Polonaisen.

De to særpregede verkene Kujawiak og Reverie viser oss noen av Wieniawski’s mørkere og mer tungsindige sider; sistnevnte rakk han ikke en gang å skrive ferdig – hans gode venn H. Weickmann fullførte den fem år etter Wieniawski’s død. Reverie er blant komponistens minst kjente komposisjoner, men spilles en del i originalversjonen for bratsj og klaver.

Verken Kujawiak eller Rêverie bærer noe verksnummer fra Wieniawski’s hånd, men Kujawiak finnes i noen kilder utstyrt med verksnummeret op. 3 no. 2, noe som kronologisk setter den i forbindelse med de første Mazurka’ene. Den må derfor ha blitt skrevet mellom 1852 og 1853.

Denne innspillingens mest eksotiske blomst er nok Gigue op. 23; opplagt et resultat av komponistens møte med Skottland og gælisk folkemusikk. Den sterkt folkloristisk interesserte Wieniawski klarer her å kombinere sin egen polske bakgrunn med et sterkt og merkbart preg av Reel!

Henryk Wieniawski was born on July 10th 1835 in Lublin, Poland, and received his first music lessons from his mother Regina, herself a notable pianist. Under her guidance young Henryk developed into a musical child prodigy, and 8 years old he was admitted to the Paris Conservatory as a violin student. After completing with gold medal the accelerated course of study, he remained in Paris for a couple of years in order to perfect his technique even further. 13 years old he had the fortune of meeting the poet Adam Mickiewicz and the musician Fryderyk Chopin, two of the most prominent Polish immigrants in France at the time. The encounter was to have a lasting effect on Wieniawski, and his first serious compositions origin from this period of his life.

Henryk’s two years younger brother Josef, a gifted pianist like his mother, now joined Henryk in Paris. The two boys remained at the Conservatory studying composition until 1850, when they embarked on their first of numerous joint concert tours. The Wieniawski Duo became widely famous all over Europe, performed for notables and state leaders and met with several of the era’s outstanding cultural personalities. Their concert repertoire consisted of standard literature, own compositions and compositions which they had written together (1). Several of Henryk Wieniawski’s best known pieces were composed during these years – the first of his elegant and astonishing Mazurkas were written between 1853 and 1854 – created by an artist still not turned 20!

The Russian composer Anton Rubinstein clearly understood the fantastic potential of the young Polish violin magician and wanted him to come to Russia. Rubinstein was instrumental in securing for Wieniawski a contract as the soloist of the cour and court theatres in St. Petersburg from 1860 to 1872 – this visit was to prove of great artistic importance both for Wieniawski and Rubinstein: Wieniawski’s arrangements in St. Petersburg were later also extended to include him being involved as a teacher in the Russian Music Society - run by Rubinstein. Through these various means he

was to exert a lasting influence on the development of the Russian violin school.

And relentlessly he was on concert tours – in fact, he travelled all spring and summer and gave classes during winter time. His journeys frequently brought him in contact with heads of state and members of High Society in Europe, to whom he developed a habit of donating compositions. Being one of the most significant artistic profiles of his time he also kept a close contact with fellow artists and musicians like Henri Vieuxtemps, Stanislaw Moniuszko and Karol Lipinski. (During a recital in Christiania – now Oslo, Norway – in June 1876 he performed Grieg’s Sonata in F with Edvard Grieg himself playing the piano part. After the performance Grieg wrote to a friend: “During my concerts, the audience normally sits around yawning and snoring, but yesterday, when I played with Mr. Wieniawski, everybody seemingly wanted to tear down the house in ecstasy!”

After completing his St. Petersburg contract in 1872, he went for an extensive two-year tour of North America. Well back in Europe he accepted the position of the professor of violin at the Brussels Conservatory. The America tour had exhausted him and his health had deteriorated significantly, but still he maintained his murderous calendar of travelling, performing, tours, teaching and composing.

In Russia, while on tour yet again, Wieniawski suffers an aggravated heart condition and dies on March 31st 1880, barely forty five years old.

Wieniawski composed his Mazurkas (elegant, virtuoso dances in 3/4-time) between 1853 and 1860, and all of them instantaneously became extremely popular with audiences as well as musicians. This is partly due

to their brilliant mixture of folkloristic and exotic elements, but also to the fact that they give the performer lots of chances to display technical skills of the highest order. The Mazurkas are typical pieces de salon; several also have programmatic titles like “Chanson Polonoise”, “La Champêtre” (The Village Lady) or “Le Ménestrier” (The Fiddler).

“Le Carnaval Russe” op. 11 was dedicated to Tsar Nicolas I – this piece is a breathtaking example of Wieniawski’s elegant and sharp musical wit-tiness; a very simple, rather naive little melody is driven through a set of breakneck variations, still the underlying simplicity is maintained unscaved. The result – an extremely funny and suspiciously ironic piece of music; most definitely one of the works Anton Rubinstein fell for!

Polonaise Brillante in A, op. 21 is one of Wieniawski’s true masterpieces in the smaller genre – probably one of the most frequently performed works from the romantic violin repertoire. In this work there is plenty of virtuosity, poetry and melancholy, but above all a heaven-storming musical energy which makes it stand out proudly on any recital program. On one of his many concert tours Wieniawski met with king Karl XV of Sweden & Norway, and promptly dedicated the Polonaise to him.

The two very distinctive works Kujawiak and Rêverie display some of Wieniawski’s darker and moodier sides; the latter piece was even left unfinished and completed by the artist’s good friend H. Weickmann five years after Wieniawski’s death. Reverie is one of the composer’s least known works, but is performed from time to time in its original setting for viola and piano.

Neither the Kujawiak nor the Rêverie carry work numbers, but some sources have given the Kujawiak the opus number 3 #2, which chronologically would put it in connection with the first Mazurkas. It is thus likely the piece was written some time between 1852 and 1853.

The most exotic musical flower on this CD recording is the Gigue op. 23; most probably a result of Wieniawski's encounter with Scotland and Gaelic folk music. The strongly folklore interested Wieniawski here manages to combine his own Polish background with a strikingly original taste of Reel!

Henryk Wieniawski urodził się w Polsce, dokładnie 10 lipca 1835 roku w Lublinie. Pierwszą muzyczną edukację pobierał u swojej matki Reginy, która była uznaną pianistką. Dzięki jej poświęceniu cudowne dziecko miało możliwość rozwinięcia swojego talentu do tego stopnia, że w wieku zaledwie 8 lat został studentem klasy skrzypiec Konserwatorium Paryskiego, które to ukończył w rekordowym czasie, otrzymawszy złoty medal. Po zdaniu egzaminów końcowych przebywał jeszcze jakiś czas w Paryżu w celu doskonalenia swojego warsztatu muzycznego. Jako 13-letni chłopiec spotkał dwóch polskich emigrantów: poetę Adama Mickiewicza i kompozytora Fryderyka Szopena. Ta znajomość wywarła duży wpływ na jego poszukiwania twórcze, które rozwijały się paralelnie, zgodnie z estetyką i duchem epoki.

W Paryżu dotrzymywał mu towarzystwa dwa lata młodszy brat – Józef, podobnie jak matka, utalentowany pianista. Do roku 1850 chłopcy odbywali studia kompozycji w Konserwatorium Paryskim, następnie wyruszyli w pierwszą trasę koncertową. Duet Wieniawskich zaczął zyskiwać popularność w całej Europie. Na swojej muzycznej drodze zetknęli się wielkimi osobistościami ze świata kultury. Ich koncerty składały się z dzieł standardowych, własnych kompozycji i tego co napisali wspólnie. Wiele utworów

Wieniawskiego jest muzyczną analogią do epoki romantyzmu, zwierciadłem tamtych czasów. Pierwsze, fascynujące, wyrafinowane Mazurki zostały napisane między 1853 a 1854 rokiem, wciąż jeszcze przez muzyka, który nie ukończył 20 lat.

Rosyjski kompozytor – Anton Rubinstein zauważył ten fantastyczny, błyskotliwy potencjał tkwiący w tym młodym skrzypku – magiku. Postanowił „ściągnąć” go do Rosji. Rubinstein uczynił to ze względu na możliwości zaistnienia Wieniawskiego na scenach teatrów dworskich w St. Petersburgu, w okresie od 1860 do 1872 roku, czasie, który okazał się bardzo owocny dla obydwu stron: Wieniawski został mianowicie zaangażowany jako docent przy Akademii Muzycznej Rubinsteina. Poprzez pracę dydaktyczną wpłynął na rozwój całej rosyjskiej szkoły skrzypiec.

Kompozytor przebywał nieustannie na tournée, podróżował wiosną i latem, zimą realizował się jako pedagog. Podróże pozwoliły mu być w stałym kontakcie z głowami państw i socjetą europejską, dlatego pewną ilość kompozycji zadedykował przywódcom państw i wysoko postawionym osobom. Jako wybitna indywidualność był w przyjaźni z artystami i miał okazję obracać się w kręgu wybitnych twórców, jak: *Henri Vieuxtemps*, *Stanisław Moniuszko* i *Karol Lipiński*. Podczas jednego koncertu w „Den Gamle Logen” w Christianii, w czerwcu 1876 zagrał sonatę F-dur z Edwardem Griegiem. Po koncercie napisał Grieg do jednego z przyjaciół: „Zwykle publiczność siedzi i ziewa podczas moich koncertów, lecz w czasie gry z Wieniawskim była skłonna zniszczyć budynek.” Kiedy wygasł kontrakt w St. Petersburgu w 1872 roku, wyruszył Wieniawski na dwuletnie tournée do USA i podczas odwiedzin w rodzinnej Europie przyjął profesurę klasy skrzypiec Konserwatorium w Brukseli.

Pobyt w Ameryce znacznie osłabił stan jego zdrowia. Mimo tego kontynuował on mordercze tempo: koncertowe, pedagogiczne i twórcze.

Podczas jednego tournée do Rosji w Moskwie pojawiają się pierwsze problemy z sercem. Umiera 31. marca 1880, nie ukończywszy 45 lat życia.

Wieniawski skomponował swoje Mazurki (eleganckie, wirtuozowskie tańce w takcie 3/4) między 1853 a 1860 rokiem. Zyskały one natychmiastową popularność, dzięki ich bezpiecznej, głębokiej folklorystyce i lekkim egzotycznym oddziaływaniom. Otwierają one wielkie możliwości nadzwyczajnej wirtuozerii na instrumencie. Są one charakterystycznymi utworami, wiele z nich nosi programowy tytuły jak: „Chanson Polonaise”, „La Champêtre” (wiejska dziewczyna), oraz „Le Ménétrier” (skrzypek), mają też konkretną historię do opowiedzenia.

Le Carnaval Russe op. 11 został zadedykowany carowi Mikołajowi I i jest doskonałym przykładem na elegancki, zarazem ostry, muzyczny humor kompozytora, gdzie prawie mały, naiwny temat wprowadza się poprzez ryzykowne wariacje, bez naruszania podporządkowanego szczegółu. Rezultat jest dowcipny, zgodny z myślą ironicznego ujęcia tego utworu. Anton Rubinstein był pod dużym wpływem tej kompozycji.

Polonaise Brillante A-dur op. 21 jest czymś odmiennym w jego muzycznym repertuarze, mało powiedziane, jest najbardziej znanym i najczęściej granym utworem z okresu romantyzmu. Został on zbudowany z ogromnym przepychem stylistycznym. Znalazło się tutaj miejsce zarówno dla wirtuozerii, poezji i melancholii, lecz przede wszystkim całość jest

niebiańsko porywającą muzyczną energią. Podczas jednej ze swoich licznych podróży spotkał Wieniawski Karola XV, króla Szwecji i Norwegii i jemu zadedykował dzieło.

W swoich dwóch charakterystycznych utworach **Kujawiaku** i **Reverie** ukazuje nam ciemne, pesymistyczne strony swojego błyskotliwego geniuszu. Ostatni wymieniony nie został dokończony. Jego dobry przyjaciel H. Weickmann uzupełnił dzieło w pięć lat później, po jego śmierci. Reverie są wśród kompozytorów najmniej znanymi kompozycjami, lecz grywa się ich pewną część na skrzypce i fortepian.

Dzieła Kujawiak lub Reverie posiadają numer katalogowy zapisany przez Wieniawskiego, lecz Kujawiak, jak podają niektóre źródła, został wyposażony w numer op. 3 nr. 2, coś co, trzymając się chronologii można łączyć z powstaniem pierwszych Mazurków. Dlatego musiał zostać napisany między 1852 a 1853 rokiem.

W tym nagraniu najbardziej osobliwym tworem jest **Gigue** op. 23; stworzony w rezultacie spotkania kompozytora ze Szkocją i gaelejską muzyką folklorystyczną. W swoim wielkim zainteresowaniu ludowością potrafi tutaj Wieniawski wykorzystać elementy polskie w powiązaniu z silnym dostrzegalnym oddziaływaniem Reel.

HVORFOR WIENIAWSKI?

Piotr Janowski er født i Polen i 1951 og gikk til topps i den internasjonale Wieniawski-konkurransen bare 16 år gammel. Sin forkjærlighet for sitt fødelands romantiske musikkrepertoar har han dermed båret med seg helt siden barndommen, og han er i dag en av de mest betydelige tolkere av denne musikken overhodet.

Wieniawski står i særklasse i flere henseende — som en av de betydeligste fiolinvirtuosene verden har kjent, som en uhyre verdifull komponist av musikk basert på (slett ikke “bare” polsk!) folklore og ekte personlig musikalitet, som en av de viktigste utviklere av den russiske fiolinskolen, som en betydelig læremester og som en eksponent for et virtuost-melankolsk kulturspråk som senere gikk helt av moten. Det er som tradisjonsbærer og viderefremidler av en betagende, usedvanlig interessant og fascinerende musikkstil Janowski ser sitt virke som eksponent for Wieniawskis musikk.

Den stadig økende interessen — både i inn- og utland — som Janowskis tolkninger nå nyter, later til å gi ham rett når han sier at Wieniawski og hans musikk står foran en renessanse som konsertmusikk i den store stil. De fleste fiolinister har vært borti ett og annet Wieniawski-stykke i sin læretid, men det har til tider hersket en oppfatning av at dette bare har vært musikk som dugde til utdanningsformål. Det er her på sin plass å nevne at musikk av Bach, Chopin, Liszt o.a. i perioder har lidd liknende skjebner, og at dette ikke på noen måte gjenspeiler verkenes musikalske og kunstneriske verdi.

Tvert i mot inneholder Wieniawskis verker helt unike kvaliteter; hans melodiske og karakteriserende åre er makeløs, hans måte å behandle instrumentet på er frapperende og gir utøveren store muligheter til artistisk utfoldelse, han demonstrerer (i motsetning til flere av sine samtidige kolleger) fremragende instrumentasjonsteknisk håndverk, men framfor alt: Musikken er intenst kommuniserende, og — forutsatt at den spilles i tråd

med komponistens natur og intensjoner - involverer publikum i en estetisk og dynamisk musikkopplevelse.

En kan hevde at det jo dreier seg om meget romantisk musikk — er det plass for et slikt uttrykk i våre dager? Her må svaret utvilsomt være ja, ettersom musikkens vesen først og fremst er kommunikasjon: Ethvert uttrykk som lykkes i å kommunisere over både tids- og kulturgrenser fortjener å bli tatt på alvor som betydelig kunst. Dette gjelder i høyeste grad også for Wieniawskis musikalske kunst.

Piotr Janowski avla sin MA ved Warszawa Musikkakademi og fortsatte deretter sine studier i USA, der han studerte med Jascha Heifetz, Ivan Galamian, Henryk Szeryng og Zino Francescatti. Han har vunnet en rekke priser for sitt spill og har turnert over hele verden som solist og kammermusiker. Janowski har gjort innspillinger på platemerkene Muza, Pantheon, Olympia, Norske Gram og nå 2L. Janowski er dessuten en skattet pedagog.

For tiden er han bosatt i Norge, der han har innledet et nært og godt samarbeid med pianisten og komponisten Wolfgang Plagge (*1960). De to har skapt seg et ry som en fremragende duo, med et repertoar som dekker alt fra barokkmusikk til samtidsmusikk.

Wolfgang Plagge debuterte som pianist knapt 12 år gammel, og har hele tiden siden vært en aktiv internasjonal utøver, i den senere tid særlig som ettertraktet kammermusiker. Han har vunnet flere priser og tok sin MA ved Musikkhøyskolen i Hamburg med utmerkelse.

Plagge er i ferd med å skape seg et internasjonalt navn som komponist og har skrevet en lang rekke verker for de forskjelligste besetninger. Han har gjort plateinnspillinger for Simax, Philips, Norske Gram og 2L.

WHY WIENIAWSKI?

Piotr Janowski was born in Poland in 1951 and won the International Wieniawski Competition only 16 years old. Ever since his early childhood he has cherished a special love of Polish romantic music, of which he now stands out as one of the most significant advocates.

Wieniawski's position in the world of Music is a very unusual one: He was one of the most prominent violin virtuosos the world has ever known, he wrote music of profound significance based on (not “only” Polish) folklore and his own natural personality, he was one of the founders of the Russian violin school, he was a notable teacher; still he came to represent a cultural language of virtuosity and melancholy which later went totally out of fashion. It is as a bearer of a musical tradition of immense beauty, interesting as well as fascinating, Janowski sees his work as an exponent of Wieniawski's music.

Janowski's interpretations now enjoy an ever growing national and international interest which seems to prove him right when he states that Wieniawski's music stands on the brink of its Renaissance as concertant music. Most violinists have played a piece or three by Wieniawski in their graduate student days, but for quite a while there seems to have been a general notion that his music mainly should stay in schools and be used as educational material. The same thing periodically occurred to quite a number of other composers and their work, among them Bach, Chopin and Liszt. It should be noted that this is completely unjustified and has no relevance as to musical and artistic value.

In fact Wieniawski's works feature some quite unique qualities: His sense of melody and character is unsurpassed, his treatment of the instrument striking, his craftsmanship — also (contrary to several of his contemporary peers) his handling of other instruments than his own — flawless, but most important of all: His music radiates an intense amount of communicative

energy, and — provided it is being performed according to the composer's nature and intentions — seeks to involve the audience in its aesthetic and dynamic process.

Admittedly, this is very romantic music — is there room for such music in the world today? Definitely yes, as the innermost nature of Music always turns out to involve Communication: Any kind of artistic expression which succeeds in communicating across the borders of time and culture rightly deserves being called an important work of Art. And this most definitely is the case with Wieniawski's oeuvre.

Piotr Janowski received his MA degree from the Warsaw Music Academy and continued his studies in the US under Jascha Heifetz, Ivan Galamian, Henryk Szeryng and Zino Francescatti. He has won a series of awards for his playing and has toured the world as a soloist and chamber musician. Janowski has recorded CD's on the Muza, Pantheon, Olympia, Norske Gram and 2L labels. He also is a celebrated teacher of violin playing and chamber music.

He now lives in Norway where he has a close and good cooperation with Norwegian pianist and composer Wolfgang Plagge (*1960). The two of them have widely gained acclaim as a brilliant duo with a repertoire covering every genre from Baroque to contemporary music.

Plagge made his debut as a pianist aged only twelve, and has ever since been an active international performer, especially as a chamber musician. He has been awarded several prizes as a performing artist and received his MA from the Musikhochschule in Hamburg, Germany, with distinction. Plagge is pursuing an international career as a composer and has written works in all kinds of settings and genres. He has recorded for the Simax, Philips, Norske Gram and 2L labels.

Wolfgang Plagge piano • Piotr Janowski violin

Recorded at Sofienberg Church, Oslo
1997-1999 by Lindberg Lyd AS

Recording producer Jørn Simenstad and Morten Lindberg
Balance engineer Morten Lindberg

Piano technician Thron Irby

Editing and CD-mastering Lindberg Lyd AS
Jørn Simenstad

Graphic design Lindberg Lyd AS
Morten Lindberg

Reproteknikk Grønli Gruppen AS
Photo of Janowski/Plagge Haldor Strand

Text Wolfgang Plagge
Translations Wolfgang Plagge (UK) and Barbara Silska Jørgensen (PO)

NOMPP0102001 [ISRC]
20©01 Lindberg Lyd AS
www.lindberg.no

2L2 distributed by Musikkoperatorene AS, Oslo
www.musikkoperatorene.no